

дел 19

Во математиката Еуклид поставил јасно научно ниво. Возвишениот Архимед ги конструирал неговите машини и го основал бескрајното сметање. Аритарх долго време пред Коперник го спознал сончевиот систем. Ерасот ги раководел првите сериозни мерења на Земјата. Хипарх ја основал тригонометријата. Техниката била голема и ја применувале за градење улици, за сообраќајници и за градежни материјали. Постоело развиено земјоделење, граматика, наука за литературата, теорија за музиката итн.

Големите учители работеле со многу

ученици заедно. Библиотеките и трговијата со книги се развивале со систематското проширување на знаењата. Исто така, се развиле организации, претпријатија, обработка на материјали итн. Но, би било неправедно македонизмот начелно да се проценува само според тоа.

Тогаш архитектурата доживеала процут како никогаш; освен огромните храмови таа се применувала и во новите градови и тоа за кралски палати, градски совети, пазаришта, капији, водоводи, приватни палати, театри, музеи, концертни дворани, гимназии, администра-

Трагајќи по легендите, лагите и мотивите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 века се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација ѝ подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетава Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кој го задолжил светот, но и Македонците, бидејќи го зачувал нивниот идентитет.

Книгата претставува пророштво за иднината и фенер за просветление.

Наша цел беше пред македонската и светската јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар кој бил од Бога определен да прави чуда на Земјава и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја.

тивни, судски палати, базилики, гостилници, арсенали, пристаништа и светилници. При тоа, останала смислата за огромни димензии и форми, главните градови биле особено развиени, се користело дрво, профилите биле маестрално изработени, со страсни изрази во сликањето на кулисите и изработката на скулптурите. Тогаш биле направени Зевс од Отриколои, Аполон од Белведере, Афродита од Мелос и многу други. Тие сведочат за индивидуалноста и за убавината на македонската култура, каде немало богови туку грандиозни симболи преку слики, со вкус, умешност и

хуманост. На православните стратегии, на заслужните лица им се поставувале почесни статуи насекаде. Лисип сам ги создавал и сам си обезбедил место покрај великаните. Луѓето така биле поблиску до милоста и вечноста на Севишниот и кралевите.

на монархистичкото владеење.

Освен големите богати кралства на Селеукидите и на Птолемејците, биле обработувани и помалите, како Бетините, Пергамонцити, Понтус, Кападокија, Ерманија и тие со помалку или со повеќе среќа се обидуваале да останат непре-

Од книгата на
Пандил Костурски и
Ристо Поповски
"Александар Македонски
Македонизам"

Фигурите биле многу елегантни и со нив школата од Тангара ги украсувала собите со лавови, елени и други животни со зеленкаста бронза. Сидовите ги украсувале со слики од овошје, цвеќе и птици, групни слики итн.

Во литературата биле застапени новели, романи, идили и, пред сè, епски творби, поучни приказни и особено

чени во своето самовладеење покрај Македонците и биле организирани како сојуз со претставници за секоја држава. Македонците биле насекаде и ја претставувале родната Македонија како трговци, како финансиери, офицери, уметници и друго во големите монархии на исток. На целиот исток сè до индиската граница се користел јазикот на

зик. Така, македонизмот се ширел во целиот свет, со убедување дека луѓето можат да живеат заедно, независно од нивните верски убедувања, јазични посебности и други традиции.

Македонизмот на Ориентот секогаш бил владеење со големо духовно влијание. Македонизмот значел, исто така, двојност со најголем стил. Така, за прв пат со македонизмот се доживеа една сигурност во живеењето сè до најдолните слоеви. Имало познавање на светот, патувања, луксузи, но и подобрување и цивилизирање на животните форми, на обичаите, на вкусовите. Даночниот систем бил развиен, за економијата се грижеле здруженија и цехови, но исто така, и за нивните сопствени интереси. Подоцна Римската империја, со извесна доза на љубомора, ги омаловажувала достигнувањата од таа епоха, од кои и самиот Рим станал силен.

Во таа епоха, наречена македонска, владеел мир. Тогаш повторно била воспоставена светска држава, светско граѓанство и повторно македонските држави блескале во сјај, богатство, хармонија, љубов, мерак во работата и удобност.

Архитектурата доживеала процут како никогаш; освен огромните храмови таа се применувала и во новите градови и тоа за кралски палати, градски совети, пазаршта, капи, водоводи, приватни палати, театри, музеи, концертни дворани, гимназии, административни, судски палати, базилики, гостилници, арсенали, пристаништа и светилници. При тоа останала смислата за огромни димензии и форми, главните градови биле особено развиени, се користело дрво, профилите биле маестрално изработени, со страсни изрази во сликањето на кулисите и изработката на скулптурите. Тогаш биле направени Зевс од Отриколои, Аполон од Белведере, Афродита од Мелос и многу други. Тие сведочат за индивидуалноста и за убавината на македонската култура, каде немало богови туку грандиозни симболи преку слики, со вкус, уметност и хуманост.

епиграми, кратки приказни и вицкасти анегдоти, описи на патувања и фељтони за боговите и сите светови, за луѓе и животни од секој вид. Значајни се историските и мемоарските дела. Историскиот призвук одговарал на политичкиот момент на времето преку опис

Македонците. Тој бил практичен за трговијата, за градителството и за разбирањето меѓу многубројните народи во царството.

Македонскиот јазик бил воведен како мајчин јазик, а со локалниот дијалект се добивало мешавина на "заеднички" ја-

(продолжува)